

mæssig logik, idet netop indretningen i almennyttigt byggeri som nævnt vil føre til en direkte statslig besparelse og en kommunal merudgift uden statslig deltagelse som ved andre ældreboliger.

Vi skal derfor sammenfattende foreslå, at ældreboliger kan indrettes i eksisterende almennyttige boligafdelinger uden udstykning som et ejerlejlighedsparti, uden krav om bortfald af statsstøtten og med mulighed for, at de hidtidige beboere kan blive boende. Det forudsættes herved, at boligerne fortrinsvis indrettes, hvor der i forvejen bor mange ældre, og at kommunerne efterhånden kan overtage anvisningen i takt med, at boligerne bliver ledige, men at kommunerne ved anvisningen naturligt må tage hensyn til det ønskelige i, at afdelingens egne ældre beboere i høj grad får mulighed for at rykke ind i de særligt indrettede boliger.

Ved en sådan indretning af lovgivningen vil den almennyttige boligmasse udgøre et meget fornemt aktiv i den samlede ældreboligindsats, og til illustration af de muligheder, der foreligger for at indrette ældreboliger i bl.a. almennyttige boligafdelinger, har Landsforeningen i 1985 udgivet publikationen »Det er godt, at ældre bor godt«. Publikationen, der er en vejledning for almennyttige boligforeninger og boligselskaber og for kommunerne, er tidligere fremsendt til boligudvalget. Yderligere eksemplarer kan rekvireres ved henvendelse til Landsforeningen.

Ældreboliger som en del af byfornyelsen

Lovforslagene indeholder konsekvensændringer af byfornyelsesloven, som muliggør, at der også i forbindelse med boligforbedringer efter byfornyelsesloven kan indrettes sær-

lige ældreegnede boliger.

Vi har tidligere erklæret os meget enige i en sådan lovændring, men vi har også påpeget, at denne lovændring nødvendiggør en væsentlig forøgelse af de samlede rammer for byfornyelse.

Når der som en del af byfornyelsen skal foretages mere omkostningskrævende boligforbedringer for at tilgodese særlige ældrehensyn, vil det indebære, at færre boliger kan blive fornyet, hvis ikke der sker en forøgelse af de samlede investeringsrammer.

Tilsvarende vil de finansieringsmæssige forskelle mellem byfornyelsesloven og lovforslaget om ældreboliger føre til et meget betydeligt kommunalt pres for at bruge byfornyelsesloven til ældreboligformål fremfor at bruge ældreboliglovgivningen, jf. bemærkningerne herom foran under gennemgangen af indvendingerne imod finansieringsreglerne.

Hvis et flertal i Folketinget vedtager at opretholde de foreslåede finansieringsbestemmelser for ældreboligerne, vil dette yderligere øge behovet for forøgelse af byfornyelsesrammen.

Landsforeningen skal derfor henstille til boligudvalget, at der sikres en væsentlig rammeforhøjelse for at løse disse problemer.

Som nævnt indledningsvis henstilles det til boligudvalget at foretage ændringer af ældreboligforslagene som foreslået af Landsforeningen, herunder henstilles især, at der sikres et flertal for en meget mere omfattende aktivitet, idet dette efter vores opfattelse er det helt afgørende problem.

Vi vil selvsagt være til rådighed for en uddybning af synspunkterne, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen

p. f. v.

I. LØNDAHL

GERT NIELSEN